

***Dràcula*, Bram Stoker**

Com en el cas de *Frankenstein* de Mary Shelley que analitzàvem el curs passat, la figura de Dràcula ha estat riquíssima en interpretacions per part de les més variades disciplines artístiques i del pensament. Però, com ja acostuma a passar, el seu creador, l'irlandès Bram Stoker, mai no va pensar que es convertiria en un clàssic. La història és ben coneguda per tothom:

Abans de convertir-se en vampir, el comte Dràcula era el príncep Vlad Tepes, que, en saber de la mort de la seva estimada, va vendre la seva pròpia ànima al diable. Així, segles més tard, es trobarà Mina, la reencarnació de la seva estimada. Sense dubtar-ho ni un moment, Vlad Tepes, ara ja Dràcula, articularà un pla ambiciós per recuperar-la.

Símbol del desig, de la immortalitat, de l'amor romàntic..., el vampir més famós de tots els temps —natural de Transilvània, un gresol de cultures: romanesa, hongaresa, eslava, gitana— ha tingut infinitat de reencarnacions (és, doncs, un mort vivent per partida doble) que arriben fins als nostres dies, però són pocs els qui estan familiaritzats amb el seu origen literari, publicat el 1897. L'obra de Stoker ens permetrà, a més, debatre el gènere de la novel·la epistolar.